UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96538

Visual Library

dictionē ſnā, & ideò non tenuit, argumēto c.2.de cō
ſtitut.in 6.l.extra territoriū ff.de iuriſd.omn.iud.& l.
pupilli.§.territoriū.cū ſimilib.ff.de uerbo.ſignificat.
6 Sed reſpōdetur his, † prędicta ꝓcedere quoad ea, quæ
ſunt de iuriſdictione cōtētioſa, ſed ea, quæ ſunt de iu
riſdictione uolūtaria poſsūt extra territoriū inter ſub
ditos exerceri, & expediri, ut eſt tex. ibiq; Bald. poſt
Bart.in l.emancipati.§.1.ff.de adoptio. l.2.ff.de offi.
procõſu.& ita declarāt glo.Bar. & Doctor.oēs in d.l.
extra territoriū. & gl.in c.nouit.ibiq; ſcriben.de offi.
lega.ſed nos ſumus in iis, quæ ſunt de uolūtaria iuri-
ſdictione iuxta ea, quę habētur ꝑ gl.& Bar.in l.2.ff.de
offi.eius, cui mand. eſt iuriſd.&c.& quāuis hmōi au-
ctoritas fuerit interpoſita ꝑ illuſtrē dominā Marghe-
ritam, ad quā regulariter, & de iure non ſpectat hæc
7 execere, quia † de iure cōmuni fœminæ exercitiū iu-
riſdictionis nō habēt iuxta l. fœminæ.ff. de reg. iur.l.
cū pretor.§.nō autē.ff.de iudi. & c.1.§.tria. 3.q.7.cū
ſimilibus, tamē ex cōſuetudine exercitiū iuriſdictio-
nis illi cōpetere potuit, ut eſt tex. in c.dilecti filij.ibi-
que Abb.& alij extra de arbit. Notoriū autē eſt dictā
dominā Margheritā fuiſſe conſuetā exercere iuriſdi
ctionē maximè uolūtariā īter ſubditos, ergo &c.& cū
ſuper hoc multū nō dubitetur, & res ſit ſatis clara, ul-
terius nō inſiſtā. Vnde ex prędictis omnibus uidetur
eſſe omnino dicendū, ꝙ dictus ſer Dominicus reus
cōuentus ſit à petitione dicti actoris abſoluendus, &
actor in expenſis condemnandus. Laus Deo.

S V M M AE.

1 *Remedium intentatum cognoſcitur ex medio concludendi.*
2 *In petitorio, & remedio rei uendicationis concluditur ad dimittendum, & relaxandum.*
3 *Et peti poteſt rem unà cum fructibus reſtitui: & quomodo in eo petatur, & concludatur, num. 10.*
4 *Reſtitutio facta dānato ex gratia principis quid ſit, et quid ex illa acquiratur, & trāſferatur, et quod remedium ad bona, ad quæ fuit reſtitutus, conſequendum competat, & num. 6. & 27.*
5 *Rei uendicatio expoſcit dominium ex parte agentis, & poſſeſſionem ſeu detentationē corporalem ex parte conuenti, et n. 10.*
6 *Ad reſtituēdum quem in integrum datur officium iudicis nobile.*
In poſſeſſorio reintegrandæ quomodo narretur, & concludatur, & quomodo illud fuiſſe intentatum cognoſcatur.
8 *Quid ſi in concluſione eſſet etiam dictum ad dimittendum, & relaxandum bona unà cum fructibus tanquam ad agentem ſpectantia, & pertinentia.*
9 *Et an in eo remedio etiam fructus petantur.*
11 *Petitorium merum, & non poſſeſſorium eſt intentatum, quando dicitur ad dimittendum, reſtituendum, & libere relaxandum.*
12 *Poſſeſſorio reintegrandæ, & non petitorio conueniunt uerba illa libelli ad reintegrandum ad poſſeſſionem ſuam.*
13 *Per reſtitutionem dominium ilico, & ipſo iure non recuperatur, ſed datur uia ad illud recuperandum.*
14 *Reſtitutus ex priuilegio principis, & officio iudicis nobili ſuper hac reſtitutione agens non poteſt petere, nec conſequi fructus perceptos ab ijs, qui cauſam à principe, uel à fiſco habuerunt.*
15 *Neque hoc remedio agens poteſt dicere ſe à poſſeſſione cecidiſſe, & fuiſſe expulſum.*
16 *Nec concludere eſſe ad poſſeſſionem reintegrandum.*
17 *Remedio recuperandæ agi non poteſt contra eum, qui cauſam à principe, & fiſco habuit.*
18 *Nec etiam aliquo alio remedio petitorio, uel poſſeſſorio.*
19 *Dānatus reſtitutus à principe non recuperat bona à fiſco, uel principe alienata: & quomodo hoc procedat; & quæ bona recuperet, & quid de bonis tertio acquiſitis.*
20 *Reſtitutus ex gratia principis etiam ad bona, quibus ob delictum fuerat priuatus, non poteſt agere remedio reintegrandæ ad reſtitutionem bonorum unà cum fructibus contra illos, qui ex iuſto, & legitimo titulo à principe habito poſſident.*
21 *Remedium c.reintegranda.3.q.1.non datur ſpoliato, & eiecto à principe ex aliqua iuſta cauſa.*
22 *Nec ijs, qui culpa, & facto ſuo à poſſeſſione ceciderunt.*
23 *Perſonalia priuilegia ad non comprehenſos in eis non extēdūtur.*
24 *Filij, uiuente patre, bona illius iure familiaritatis, non autem iure eorum poſſeſſionis poſſident.*
25 *Verba dūmodo faciunt modum, & diſpoſitionem ſuſpendunt, donec de modo implendo ſatiſdatum fuerit.*
26 *Reſtitutio, & conceſſio principis alicui facta non præiudicat illi, cui iam ex iuſta cauſa eſſet ius acquiſitum, niſi aliquo illi tertio in recompenſationem iuris ſibi quæſiti dato, & aliàs conceſſio, & reſtitutio non ualent.*
27 *Remedium reſtitutorium ad recuperanda bona uigore gratiæ, & reſtitutionis principis quale ſit, & quomodo in eo procedatur.*
28 *Clauſula libelli generalis, ſuper quibus omnibus petit ius, & iuſtitiam, quando libellum ſubſtineat in eo remedio, quod de iure competebat, & quando non.*
29 *Legatum certæ ſummæ ſoluendum ex certis fructibus, ſeu redditibus quando ſit certum, & debeatur totum, etiam ſi fructus nō extent, & quando ſecus.*
30 *Teſtamentnm eſt quid facti, & non præſumitur, niſi probetur.*
31 *Verbis narratiuis, & enunciatiuis non ſtatur, ut probent, niſi inter ipſos contrahentes.*
32 *Teſtū in ſui figura quando dicatur nullum ratione præteritionis.*

EPITOME.

Poſſeſſorium reſtituendæ, & reintegrandę poſſeſſionis intentatū eſſe demonſtratur, etiā ſi agēs concludēdo petat ſe reſtitui, & reintegrari ad poſſeſſionē bonorum, & reum conuentū condemnari ad illa eorūq; poſſeſſionē dimittendū, & relaxandū, una cū fructibus perceptis, quando prius narrata huic remedio duntaxat conueniunt.

Et damnatū ex crimine poſtea ex priuilegio, & gratia principis ēt ad bona reſtitutum hoc remedio agētem ad recuperandū bona, eorūq; poſſeſſionem non poſſe obtinere præſertim contra illum, qui ea à principe iuſto titulo habuit, & poſſedit, hic probatur.

CONSILIVM LX.

IN præſenti cauſa, in qua corā domino Au-
ditore ꝓ parte domini Leonis, ac ēt domi
ni Octauiani de Bentiuolis agitur contra
Antoniummariā de peuerellis ſuper reſti-
tutione, relaxatione, & reintegratione poſſeſſionis
quorundā bonorū immobilium, illorūq; fructuum
ſatisfactione. Dubitatur primo, quod remediū dica-
tur intentatū: Secūdo, an dictus Antoniusmaria con
demnādus ſit ad reintegrandū, & reſtituendū dictos
de Bētiuolis ad poſſeſſionē dictorū bonorū unà cum
fructibus. Circa primū uidetur dicendū intentatū eſ-
ſe petitoriū, uidelicet remediū rei uēdicationis, quia
1 † ex medio concludēdi cognoſcitur remediū inten-
tatū, ut uolūt Bar. Alex.& alij in l.j.in princ.ff.de edē.
Ang.in conſi.37.Bart.in l.certi condictio.in princ.in
2.col.ff.ſi cer. pet.& in l. ſi prius.in 5.oppoſ.2.partis.
ff.de noui oper.nūcia. Ang.in l.naturaliter.§.nihil cō
mune.circa 5.lecturā.ff.de acqui. poſſ.Bal.in l.2.ad ſi.
C.de petit.hære.Anto.de But. in c.ſi.in 5.notabili, de
2 iudi.& in c.ex parte.de foro cōpeten. & † in remedio
rei uēdicationis & petitorij cōcluditur ad dimitten-
dū, & relaxandū, ut plenè cōcludit Alexand.in conſi.
96.in 1.col.uol.5. argumēto l.1. ff. de rei uend.habe-
tur per Bart.in l.rē alienam.uerſ. uidimus ergo.ff.de
pigno.actio.& uidetur tex.in c.abbate ſanè.de re iu-
di.in 6.& faciunt not.per Bart.in l.Pōponius.§.1.ff.de
3 rei uend.& in d.l.1.in prin.ff.de eden.ubi dicit, ꝙ † in
iudicio petitorio rei uendicatorius peti poteſt rē re-
ſtitui unà cū fructibus.l.officium.cū l.ex diuerſo.ff.de
rei uendica. Sed in caſu noſtro in libello articulato ꝓ
parte dictorum de Bētiuolis cōcluſum, & petitū fuit
Antoniummariam cogi, & cōpelli debere ad dimit-
tendum, & relaxandum dicta bona unà cū fructibus,
ergo

ergo infertur eſſe intentatũ petitoriũ, & non poſſeſſo-
4 rium. Præterea † cũ hi Bentiuoli fuerint reſtituti ad
omnia eorũ bona, quæ tẽpore eorum expulſionis à
ciuitate Bononiæ tenebãt, & poſſidebant, ut in breui
apoſtolico ipſius cõceſſo plenius apparet, & ſequitur
ꝙ in ipſos dicitẽ eſſe retranſlatũ dominiũ, quod prius
habebãt, & quo ex publicatione, & cõfiſcatione ſuo-
rũ bonorũ priuati fuerãt, nã reſtitutio eſt in priſtinũ
ſtatũ repoſito, & recuperatio bonorũ, ac dignitatis, &
uno nomine amiſſorũ oĩum, ut in l. 1. in fi. & in l. fi. in
fin. C. de ſenten. paſ. & Bal. in c. 1. in prin. in ulti. colũ.
hic finitur lex in uſu feudo. q inquit, reſtitutionẽ ęqui
parati poſtliminio. ut in l. ſi quis filio. §. penul. ff. de in
iuſt. teſt. Vnde quod cõdẽnatio abſtulit, plena miſe-
ratio in integrũ reſtitutionis reſtituit. d. l. fi. & l. quod
ſi minor. §. reſtitutio. ff. de mino. & cõſequenter ad re
cuperationẽ dictorum bonorum ipſis rei uendicatio
5 cõtra poſſeſſorẽ competit, quia † rei uendicatio domi
nium ex parte agentis, & poſſeſſionẽ ſeu detentatio-
nem corporalẽ ex parte cõuenti expoſcit. l. in rem. in
prin. iũcta d. l. officiũ. ff. de rei uẽdica. & not. in §. om-
nium. Inſti. de actio. in quo remedio poteſt cõtra reũ
cõcludi, ut relaxandũ, dimittendũ, ſeu reſtituendum
rem cũ fructibus cõdemnetur, ut ſupra dictum fuit,
& probatur in §. 1. Inſti. de offi. iud. ¶ Poſſet etiã dici,
6 † intentatum fuiſſe officium iudicis nobile, quod da
tur ad reſtituendum aliquẽ in integrũ, iuxta tex. in c.
fi. cũ ibi not. de offic. iudi. l. in cauſæ. la 2. in prin. cũ ibi
not. ff. de minor. nã quoties bannitus, ſeu deportatus
cũ publicatione bonorũ eſt à principe reſtitutus, dici
tur propriè in integrum reſtitutus, ut in d. l. 1. in fin. &
in d. l. fin. C. de ſenten. paſſ. Cũ igitur in caſu noſtro di
cti Bentiuoli fuerint reſtituti ad bona, ipſis ad huiuſ-
modi reſtitutionem conſequendam datur officium
iudicis nobile per prædicta. ¶ Quibus omnibus non
7 obſtantibus, dico † in caſu, de quo agitur, fuiſſe intẽ-
tatum merum poſſeſſorium reſtituẽdæ, & reintegrã-
dę, ut colligitur ex narratione & cõcluſione libelli ꝓ
ducti, in quo narratũ fuit ipſos agẽtes tenuiſſe, & poſ
ſediſſe dicta bona uſque ad annum 1506. pacificè, &
quietè iuſto titulo, & bona fide, & ob expulſionẽ eo-
rũ à ciuitate Bononiæ cecidiſſe ab illorũ poſſeſſione
dictorũ bonorũ, & illa deueniſſe ad manus Andreæ
de Peuerellis patris dicti Antonijmariæ, & ſucceſſiuè
poſt mortẽ dicti Andreæ ad manus dicti Antonijma
rię, & pręfatos agẽtes aduerſus huiuſmodi eiectionẽ,
& expulſionem eſſe ad eorum poſſeſſionem reſtituẽ-
dos, & reintegrandos: & ita concludendo petierunt
ſe reſtitui, & reintegrari ad poſſeſſionem dictorũ bo-
norũ, dictumq́ue Antoniummariã cõdemnari ad di
mittendũ, & relaxandum dicta bona, illorũq; poſſeſ-
ſionem, unà cũ fructibus perceptis, uel ad illorũ pre-
cium, & æſtimationem: quæ omnia inferũt expreſsè
intentatũ fuiſſe poſſeſſoriũ reintegrãdæ, quia ſic nar-
ratur, & cõcluditur in hoc remedio, ut eſt tex. ibiq́ue
Domin. & alii poſt glo. in c. reintegrãda. 3. q. 1. Inno-
cent. Ant. Abb. & alii in c. ſæpe. de reſtitu. ſpoliato. &
8 Innoc. in c. querelam. & ibi Abb. de electio. † Quin
immò ſi ultra dicta uerba in concluſione libelli appo
ſita, uidelicet ad dimittendum, & relaxandum bona
cum fructibus eſſet dictum tanquam ad ſe ſpectan-
tia, & pertinentia, quæ uerba ultimo loco poſita ſo-
lent petitorium inferre, iuxta c. inter dilectos. de fide
inſtrument. nihilominus diceretur intentatum me
rum poſſeſſorium propter uerba præcedentia, quæ
ſui natura denotant, innuunt poſseſsorium, ſecun-
dum quę uerba ſubſequentia declarantur, & interpre
tantur, argumẽto l. ſi ſeruus plurium. in fin. cum ſimi
libus, ibi nota. ff. de legat. 1. & ita in terminis colligĩt
ex iis, quæ uoluit Spec. in tit. de petit. & poſs. & Ioan.

And. in addit. ad Specul. in tit. de actio. §. ſequi
uerſ. ſed certè. Federi. de Sen. in conſi. 233. incip. co
ſiliũ latũ, Anto. de Butr. in c. cũ ad ſedẽ in 3. col.
ſtitut. ſpoliat. & eſt bonus tex. in d. c. querelã. cum
& hoc reputat multũ notabile do. Anto. in 3. col.
in verſic. tertio nota. facit tex. in l. uerbũ pertin
de uerbor. ſignificat. & per do. Anton. in d. c. cũ
dẽ. in 3. col. & in c. 1. ibiq́ue Abb. de ſequeſtra. po
& fruc. & per Bal. in l. ſi quis intẽtione ambigua
iudi. & latè per Socin. in l. rẽ, quæ nobis. in 6. q. ff.
quir. poſſeſs. cũ ſimilibus. Quare ex prędictis,
ex eo, quod petitum fuit reũ conuentũ conde
debere ad ſatisfactionem fructuum colligitur
intentatum merum poſſeſſoriũ reintegrandæ,
9 uerba libelli ſonant, nam † in huiuſmodi reme
tiam fructus ueniunt, & petuntur, ut uoluit Do
de S. Gemin. in d. c. reintegranda. facit text. in
in c. nullus. 2. q. 2. & per Socin. in d. l. rẽ, quę no
q. 11. non autem petitorium, ſeu remedium
cationis, nec ẽt officium iudicis ad petenda
tionẽ in integrũ, ut ipſi agentes prætextu gra
cõceſſæ ex priuilegio, & breui apoſtolico in
10 reſtituantur, † quia in petitorio, & remedio rei
cationis petitur, & concluditur declarari ipſos
tes eſſe dominos, & bona ad ipſos ſpectare, &
iure dominii directi, uel utilis, ſeu quaſi dom
reũ conuentum cogi, & compelli debere ad
dum, & relaxandum bona unà cum fructibus
mũ enim quod ex parte agentis requiritur,
ipſe ſit dominus, ut in l. in rem. in princip. ff. de
dica. l. 1. ff. ſi ager uectiga. uel emphyt. peta. &
bantur, & not. in l. ſicut. §. ſi quæratur. ff. ſi ſeru
di. & ibi Bartol. & Bald. & traditur ꝑ Bartol. &
Floria. in l. ex diuerſo. ff. de rei uẽdicat. & per
11 Barto. in l. Põponius. §. 1. ff. de ꝓcurato. Præterea
hoc, ut ꝑ illa uerba in libello appoſita, quibus pet
reũ eſſe condẽnandũ ad dimittendũ, reſtituendũ, &
relaxandũ bona, ſeu poſſeſſionẽ, dicatur intentatum
merũ petitorium, & non poſſeſſorium, requiritur,
adiectum fuerit uerbum, liberè, hoc modo uidelicet
ad dimittendum, reſtituendum, & liberè relaxandum
ut optimè declarat, & comprobat Alex. in conſil.
uolu. 5. in 1. col. quod quidẽ in caſu noſtro dictũ
12 reperitur. ¶ Rurſus † nunquam uidi in iudicio pe
rii practicari, quòd concluderetur ſuper reinteg
ne poſſesſionis, illa enim uerba ad reintegrand
ſuam poſſeſſionẽ ex ſui propria natura, & ſign
ne remedio poſſeſſorii reintegrandæ conu
adaptantur, nõ autẽ remedio petitorii, ut in c. rein
tegranda. cum ſimilibus ſupra allegatis & in
omnes practici. Quare cum uerba libelli non co
niant petitorio, dicendum eſt illud non fuiſſe in
13 tum. Nec † eſt uerum, quòd per ſimplicem reſti
nem quis ilico, & ipſo iure dominiũ recuperet,
eſt extremũ neceſſariũ ad petitoriũ concedend
& intentandũ. d. l. in rem. ſed bene ipſa præbet
cãm ad illud recuperandũ mediante uià iuris, &
maximè, quando dominium eſſet penes tertium
tertio ex iuſta cauſa acquiſitum, ut in d. l. quod ſi
nor. §. reſtitutio. cũ ibi no. & colligitur ex iis, quæ
lunt Bart. & Bald. in d. l. fin. & Bal. in d. c. 1. in prin.
ulti. col. cum ſimilibus. ¶ Minus ẽt dici debet in
tatũ officiũ iudicis nobile ſuper reſtitutione in
grũ ex priuilegio, & gratia dictis agẽtibus per
14 apoſtolicũ conceſſis, tum quia † in illo remedio
ctus ꝑcepti, & habiti ab iis, qui cauſam à fiſco ha
runt, & quibus fiſcus uẽdidit, ſeu in ſolutũ aſſigna
peti nõ poſſunt, nec aliquo modo debẽtur, ꝓpter
quia percepti fuerunt ab eis, qui iuſtũ titulum ha
bãt, & ex titulo habito à fiſco in poſſeſſione erãt,

Ioan.

l.omnes.& in l.benè à Zenone. C. de quadrien. pſcr.
iunctis iis,quæ habentur per Bar.& docto.poſt glo.in
l.3.§.ex contrario.ff.de acquiren.poſ. & l. bonæ fidei.
ff.de acquir.rerũ domin.& ita in terminis uoluit Bal.
in c.1.in princ.in penul.col.hic finitur lex,in uſu feud.
in uerſic. ſed ego quæro, poſito. In caſu noſtro au-
tem agentes petierunt fructus oẽs, qui percepti fue-
runt,ergo &c.tum ẽt quia † in hoc remedio reſtituto
5 rio ex priuilegio principis dici non poteſt, reſtitutos
cecidiſſe à poſſeſſione, & fuiſſe expulſos, & eiectos,
cum legitimè à ſuperiore propter eorum demerita
fuerint ſpoliati, ſeu melius loquendo bonis priuati
iuxta not.ꝑ gl.Bart. Alex. & alios in l.iuſtè poſſidet.ff.
de acquir.poſ.& per Abb.& canoniſtas in c. conque-
6 rente. de reſtitu.ſpolia. † Nec etiam cõcludendũ eſt,
ipſos reſtitutos eſſe ad poſſeſſionẽ reintegrandos, ꝗa
hoc ſonat in uitium,& uiolentiã,ut in d.c.reintegran
da.cum ibi not.& in d.l.rem,quæ nobis.cũ ſimilibus,
quod nõ conuenit in caſu,quo quis ob ſua demerita
fuiſſet bonis ſuis priuatus,& illa eſſent fiſco applicata
maximè ob læſæ maieſtatis,ſeu inobedientiæ crimen
aduerſus Papam,ſeu principem commiſſum iuxta. l.
quiſquis,& ibi per totum.C.ad legem iuliam maieſt.
& c.felicis.de pœnis.in 6.cũ ſimilibus. Et hæc quoad
primũ ſufficiant. ¶ Capio ſecundum, uidelicet præ-
ſuppoſito pro uero,prout eſt uerum,ꝙ intentatũ fue-
rit poſſeſſorium reintegrandæ,an in hoc remedio di-
cti Bentiuoli agentes poſſint obtinere contra Anto-
niummariam,ut is ſit condemnandus,prout in libel-
lo continetur. Et abſq; longa diſputatione concludo
dictum Antoniummariam eſſe omnino à petitis ab-
ſoluendũ,& aduerſarios in expenſis factis cõdemnã-
17 dos,quia † Antoniusmaria reus cõuentus habet cau-
ſam à fiſco,& à principe,qui ei huiuſmodi bona inſo-
lutum dedit pro ſatisfactione librarum mille, & quin
quaginta,in quibus fiſcus,ad quem bona erant deuo-
luta,tenebatur,& obligatus erat pro ſatisfactione cu-
iuſdã legati facti dicto Andreæ patri ipſius Antonij-
mariæ iuxta.l.ſi ut proponis. ubi habetur C. de bonis
proſcrip.& in l.ſi debitor.C.de ſenten. paſ. ergo dicitẽ
eſſe tutus,ut contra eum non poſſit agi hoc remedio
recuperandæ,quod eſt fundatũ in actu,ꝗ habet princi-
8 piũ uitioſum.d.c.reintegranda. Nam † habens rẽ, &
cauſam à fiſco ex aliquo ꝯctu à iure approbato nõ po
teſt remedio aliquo,ſeu officio iudicis ad rei reſtitu-
tionẽ conueniri,ut in l.omnes,& in l.benè à Zenone.
C.de quadrien.præſcript.quæ iura tutũ reddũt haben
tem rem à fiſco ex aliquo iuſto titulo, ut contra eum
agi non poſſit remedio aliquo petitorio,uel poſſeſſo-
rio,ut ex tex.illorũ colligitur,& ita uidetur in indiui-
duo eſſe de mente Bar.in d.l.fi.C.de ſent.paſ.in 4. col.
19 uerſ.pro declaratione,qui dicit,ꝙ † deportatus reſti-
tutus non recuperat bona alienata,quia ille, qui à fiſ-
co emit,non poteſt inquietari.d.l. benè à zenone. &
idem eſt in ciuitate alienante,nam conſtat, ꝙ fiſcus,
ſeu ciuitas interim,dum ille erat bannitus, legitimè
bona poſſidebat tanquam hæres, & illa potuit uende
re,ac in alium iuſto titulo transferre.l.tutor.C. ad le-
gẽ iuliã de ui.ſed is,qui emit ab hærede, uel ſaltẽ à bo
næ fidei poſſeſſore,non poteſt inquietari.l.ſed ſi lege.
§.itẽ ſi rẽ diſtraxerit.ff.de petit.hæreditatis. ergo &c.
hoc tamen uerum eſt ſecundũ Bartolum,ꝙ reſtitutus
nõ poſſit recuperare bona à tertiis poſſeſſoribus. d. l.
oẽs.& d.l.benè à Zenone.ſed debet ea à fiſco recupe-
rare,quatenus eſt locupletior effectus, ſicut dicim⁹ ĩ
bonæ fidei poſſeſſore hæreditatis,ut in d.§.itẽ ſi rẽ di-
ſtraxerit,bona uerò,quæ in eadẽ cauſa penes fiſcũ re-
manẽt nõ alienata,ea ꝑ reſtitutionẽ recuperat. d. l. 1.
& d.l.fi.C.de ſenten.paſ.quæ iura ita ſunt declaranda,
hæc ſunt,quæ ponit Bart.in d.l.fi.in 4.colum. Ex qui-
bus infertur, ꝙ facta reſtitutione ad bona reſtitutus
nõ agit cõtra tertios poſſeſſores rẽ,& cauſam à fiſco
habẽtes,qñ bona à fiſco fuiſſent legitimè in tertium
alienata, ut ibi per Bartolum,& per Moder. in c.quæ
in eccleſiarũ.col.15. in uerſ.ſed pro intellectu.d.l.be-
nè à zenone.extra de conſtiutio. Sed in caſu, de quo
agitur, alienatio per fiſcũ facta fuit ex cauſa iuſta, &
legitimè,& prout requiritur iuxta ea,quæ habentur ꝑ
mod.in locis præallegatis,ut ꝯſtat ex proceſſu,& ſen
tẽtia lata per Reuerẽ.dominũ Petrum Gryphum cõ-
miſſariũ apoſtolicũ,ergo dictus Antonius maria cen
ſetur tutus, & contra eũ ſuper recuperatione dictorũ
bonorũ nullo modo agi poteſt. Et prædicta ſatis clarè
corroborantur ex iis,quæ dixit Bal.in d.l.fin.in 3.col.
in 3.oppoſitio.opponendo,quòd reſtitutio non por-
rigitur ad illa,quæ ſunt tertio acquiſita,ergo exiſten-
tia ſui iuris, quæ fuit per deportationẽ acquiſita filio
deportati,non debet per reſtitutionem amitti ad prę
iudicium filij,quod eſſet contra textum in dicta l.fin.
Pro cuius ſolutione dicit Baldus,quòd cõceſſio prin
cipis plenam recipit reſtitutionem quantum ad iura
ipſius principis, ſed non quantum ad iura tertii pri-
uati.l.2.§.ſi quis à principe.ff.ne quid in loco publ.&
c.confirmatus.extra de uſu pallij. Nec obſtant ea,quæ
leguntur in l.gallus.§.& quid ſi tantum. ff.de liberis,
& poſthumis. Quia pro reſolutione dicendum eſt,ꝙ
quædam ſunt, quæ tertio acquiruntur ex illo actu,
qui poſtea per reſtitutionem reſcinditur, & tũc reſti
tutio benè trahitur ad hæc,quæ illi tertio fuerunt ac-
quiſita, & eſt ratio, quia per reſtitutionem cauſa ac-
quiſitionis illius redit ad non cauſam, & ita loquitur
text.in d.l.fin.quædam ſunt,quæ nõ acquiruntur im-
mediatè ex illa cauſa, ſed ex nouo negotio per fiſcũ
cum tertio geſto, ſuper quo non fit reſtitutio,ut con-
tingit in terminis noſtris, & reſtitutio tunc ad illa nõ
porrigitur, quia reſtitutio nõ reducit cauſam imme-
diatam illius acquiſitionis ad nõ cauſam per ea,quæ
Baldus ibi in contrarium allegat:nam reſtitutio re in
tegra plus poteſt, quàm re non integra. Sed Baldus
adhuc inſtat opponendo de text. cum ibi not.in l.in
cauſæ.ff.de minorib.& in l.nõ eſt nouum.ff.de actio.
empt.ubi reſtitutio extendit ſe in præiudicium tertii
habentis cauſam ab eo, cuius ius per reſtitutionem
reſcinditur. Solutio. Aut loquimur de reſtitutione ꝓ
ueniente ex mera gratia, & liberalitate Principis, de
qua nos loquimur, & tunc per eam non præindica-
tur tertio,cui ex contractu principis ius fuit acquiſi-
tum,etiã ſi reſtitutio quo ad omnia bona facta eſſet.
Aut loquimur de reſtitutione prouenięte per uiã iu-
ris ſcripti, quæ eſt neceſſaria, de qua habetur per to-
tum ff.de minoribus. & tunc contrarium procedit,
& ratio differentiæ eſt, quia reſtitutio procedens per
uiã iuris ſcripti à primordio ipſis rebus inhęret,adeò,
quòd ius transferrentis ab initio non fuit liberum,
unde merito poteſt reſcindi: ſed reſtitutio procedẽs
per uiam gratiæ nunquam fit retro, & ideò ius tranſ-
ferendi retro fuit liberum, & conſequenter irreuo-
cabile. Et concluſio in effectu ſit iſta,quòd aut ambo
iſti actus, uidelicet condemnatio, ſeu publicatio bo-
norum,& acquiſitio,quę fit tertio,cauſantur ab unà,
eademq́ue radice, uidelicet à ſententia criminis,ſeu
à delicto, & tunc ex unica reſciſſione, quæ fit per re-
ſtitutionem, omnia tolluntur, aut hi actus non cau-
ſantur ab eodem iure, nec ab eadem radice, ſed à di-
uerſis,& tunc de uno actu ad alium non eſt inferen-
dũ,ut habetur latius per Baldum in dicta l.fin.in 3. &
4.col.cuius dicta optimè prædictis inſeruiunt. ¶ Prę-
terea poſito, ſed nõ cõceſſo,quòd reſtitutio dictis Bẽ
tiuolis conceſſa prodeſſet eis etiam quo ad bona per
fiſcum tertio aſſignata ex iuſto titulo,puta ex datio-

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

20 ne in ſolutū, † tamen non poteſt cōpetere ipſis Ben-
tiuolis remedium poſſeſſionis reintegrādæ, quod da
tur ad reintegrandū bona, & ad reſtitutionem, ac ſa-
tisfactionem fructuū, ut in dicto capitu. reintegrāda
cum ibi nota. per gloſam, & Dominicum; tum quia
hoc remedium reintegrandæ eſt fundatū ſuper actu,
qui habuit principium uitioſum, & uiolentiū, hoc eſt
ſuper ſpoliatione. d. c. reintegrāda cū ſimilibus. In ca-
ſu autē noſtro Antoniuſmaria habet huiuſmodi bo-
na ex titulo iuſto, & legitimo, qui non habuit princi-
piū uitioſum, ſed iuſtum, & legitimum. d. l. omnes, &
21 d. l. bene à Zenone, tum quia † illud remedium. d. c. re
integranda datur illi, qui fuit ſua poſſeſſione priua-
tus, & eiectus à priuato. ut in d. c. reintegrāda. & habe-
tur. in c. ſæpe. de reſtitut. ſpolia. non autem illi, qui ex
aliqua iuſta cauſa fuit à ſuperiore ſpoliatus, priuatus,
& eiectus. l. iuſtè poſſidet. cum materia. & ibi doct. ff.
de acqui. poſſeſ. Innocen. in c. ſuper hoc de renuncia
tio. Ang. in l. ſi quis. à ſe fundum. C. de ui pub. in pen.
colum. uerſic. item fallit. Lanfran. in rub. de cau. poſ-
ſeſſ. & proprie. in 10. limitat. gl. fi. in c. præſentium. 7.
q. 1. ibiq; Archid. Abb. in c. dilectus. il 1. de reſcrip. &
in c. ſi conſtiterit. de accuſat. & Deci. in conſi. 191. in
fin. penul. col. & habetur per canoniſtas poſt glo. in c.
conquerente. de reſtitutio. ſpolia. Sed in terminis no-
ſtris ſpoliatio, & priuatio facta fuit à Sede apoſtolica
ob rebellionem, ut notorium eſt, & probatur ex iis,
quæ ipſe Pontifex pro certo præſupponit in ſuis lite-
ris, quibus plena fides eſt adhibenda. ut in clem. 1. de
22 prob. cum ibi no. ergo &c. tum etiam quia † illud re-
medium reintegrandæ poſſeſſionis non datur illis,
qui culpa, & facto ſuo à poſſeſſione ſua ceciderunt, ut
in d. c. reintegranda, ibique glo. & omnes. in d. c. ſępe.
In caſu autem noſtro dicti Bētiuoli ceciderunt à ſua
poſſeſſione facto, & culpa ſua, ut literæ apoſtolicæ at
teſtantur, & factum ipſius papæ, qui illos eiecit, pro
cuius facto ſemper ad præſumendum. Bal. in l. reſcri-
pta in 3. colu. C. de ꝑcecibus imper. offer. tum ēt quia
pro parte do. Octauiani dicti agētes, qui tanquā hære
des ſui agūt, non poſſunt in hoc remedio obtinere,
quoniā dominus Octauianus nō fuit à Papa ad bona
reſtitutus, nec reintegratus, cū de eo nulla fiat men-
23 tio in literis apoſtolicis reſtitutoriis, † quæ ſunt ꝑſona
les, & ideò nō extenduntur ad eos, qui nō ſunt in eis
cōprehenſi. ut in l. 1. & l. ſemp. §. immunitari. ff. de iu-
re immunit. Præterea dicti Bētiuoli agētes & ſi dican
tur aliquos actus poſſeſſorios ante eorū expulſionē
feciſſe, propter hoc tamē nō probatur illos dicta bo-
na poſſediſſe, nā potius dicūtur eos actus feciſſe iure
24 familiaritatis, quā poſſeſſorio nomine, † quoniam ip-
ſi erāt filij domini Ioannis Bentiuoli, qui dicta bona
uſque ad tempus expulſionis ſuę tenuit, & poſſedit,
& ideò filij ſui, qui nūc agūt, dicuntur illos actus poſ-
ſeſſorios feciſſe iure familiaritatis nomine eorum pa
tris, & nō iure ſuę poſſeſſionis. ut in l. q iure familiari
tatis cū ibi not. per doc. ff. de acquir. poſ. & ibi Areti.
¶ Tertio principaliter clariſſimè iudicio meo oſtēdo
nullo mō dictos agentes poſſe reſtitutionē dictorum
bonorum petere etiā uigore reſtitutionis ipſis à ſede
apoſtolica cōceſſæ, quoniam reſtitutio nō eſt eis ſim
pliciter conceſſa, nec ipſi dicūtur ſimpliciter reſtitui
ad bona, quæ tempore expulſionis tenebant, & poſſi
debant, ſed ita demū, ſi prius ſatisfacerent poſſeſſori
bus, & illis, quibus bona fuerunt aſſignata, ſeu adiudi
cata, de pecuniis, & ſummis claris, & certificatis, ut
apertè colligitur ex illis uerbis literarū Papæ, quibus
dicitur dūmodo quæ à uobis rerū, & pecuniarū ſum-
mæ debentur, quibus de ſummis liquet, eorū credito
25 ribus per uos ante ſatisfactum ſit: nam † illa uerba dū
modo faciunt modum, qui ſuſpendit diſpoſitionem,
ſeu reſtitutionē bonorū, donec ſatiſdatum fu[...]
implendo modo adeò, ꝙ prius quis nō poteſt a[...]
niſi illa ſatiſdatione præſtita. l. quibus diebus. §. [...]
lius cum ibi not. per Bart. in 2. col. ff. de condi. &[...]
monſtrat. cum ergo in caſu noſtro non fuerit ſa[...]
tum de implendo modo, hoc eſt de ſatisfaciend[...]
ctis de Peuerellis de ſumma debita, quæ erat li[...]
& clara tàm ex teſtamento producto, quàm ēt e[...]
tentia per dominū Petrum Griphū lata, & exiis[...]
coram eo fuerunr actitata, ſequitur, ꝙ dicti ag[...]
uigore illius reſtitutionis agere nō potuerunt. E[...]
diſpoſitio Papæ ſub modo prædicto reſtituent[...]
26 iuſta, & iuri conſona, nam † princeps non reſtit[...]
quem ad bona, nec alicui gratiam facit ad præi[...]
cius, cui iam eſſet ius ex iuſta cauſa acquiſitū, [...]
quo dato ipſi tertio in recompēſationē iuris ſi[...]
ſiti, alioquin conceſſio, & reſtitutio facta nō u[...]
ut uoluit Archid. in c. per principalē poſt princ[...]
qui allegat glo. in l. fi. alias eſt l. ſerui. C. pro q[...]
ſer. liber. accip. Et hoc modo debet intelligi. [...]
uerberatum. ff. de rei uendic. & l. lucius. ff. de [...]
ut refert, ac ſequitur Feli. in c. quæ in eccleſiar[...]
col. ibi prima declaratio, & in 18. colum. de co[...]
idem uoluit Paul. de Caſt. in l. digna uox. C. de [...]
Præterea, ut dictum fuit, ex illa conceſſione, [...]
tutione facta per Papam non potuit poſſeſſo[...]
regrandæ agi, ſed alio remedio, quod non d[...]
tum. Et ex his omnibus concludendum eſt [...]
rem dicti Antoniimariæ, ut à petitis per Ben[...]
ſit abſoluendus, non obſtantibus iis, quæ in co[...]
poſſent conſiderari quæ ex prædictis facile tol[...]
Laus Deo.

ADDITIO.

CLARISSIME, ac iuſtiſſime domine Audi[...]
per difficultatibus, quæ quidē rei medullam [...]
ab excellentia ueſtra cōſideratis, paucis utar [...]
ad primam uidetur iudicio meo dicēdum [...] quod
Magnifici domini Bentiuoli agentes non [...]
grandi, nec reſtituendi ad bona, quæ ante eorum [...]
uationem poſſidebant, per remedium reintegr[...]
& reſtituendæ poſſeſſionis, quod fuit intentatum [...]
luti latius in conſilio proximo præcedenti dem[...]
ſtraui, quia illud remedium præſupponit princip[...]
uitioſum, & tenentem, ac poſſidentem, cōtra q[...]
agitur, tenere, & poſſidere uel ex cauſa iniuſta [...]
bere cauſam ab eo, qui iniuſtè tenuit, & cauſam [...]
ſtam habuit, ut in iure clariſſimum eſt, & ſup[...]
De iuribus autem, ſeu de uirtute literarum, [...]
Papæ non dubitatur, ſed de modo procede[...]
27 di ex dictis literis, † ex illis enim agi debuit [...]
dicis nobili ad reſtitutionem bonorum aduer[...]
tentatores, & poſſeſſores illorum ex gratia reſti[...]
nis facta ipſis bannitis, uel deportatis. l. 1. in fin. [...]
in fi. C. de ſenten. paſ. iuncta. l. in cauſæ. in princ. [...]
minor. & iuncto cap. fin. cum glo. extra de offic. [...]
quod remedium quamuis agentes potuerint in[...]
tare, tamen illud non intentauerunt, nec inten[...]
uoluerunt, in hoc enim remedio non petuntur, [...]
peti poſſunt fructus percepti, ad tradita per Bald. [...]
1. in princip. in penult. colum. uerſic. ſed ego qu[...]
hic finitur lex in uſu feudo. & eſt tex. in authen. [...]
de neſtorianis. C. de hæreti. Præterea in hoc reme[...]
reſtitutorio, quod uigore gratiæ, & reſtitutionis [...]
cipis dat̄ ad recuperanda bona, nō narratur, [...]
concludit̄ agentes fuiſſe eiectos, priuatos, ſeu ſp[...]
tos, ut ſupra dixi, & hoc de ſe patet. Ergo cōtra [...]
agentes dici poteſt id, quod dicitur in cap. cū ſupe[...]
batia. de officio deleg. & in l. multū intereſt. C. [...]
alte. uel ſibi, qđ potuit, noluit, qđ uoluit, adimple[...]
quirit. Nec obſtat, ꝙ in libello articulatò fuit ap[...]
ta cla[...]

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

ta clauſula illa communiter apponi ſolita, ſuper qui bus omnibus petunt ius, & iuſtitiam miniſtrari omni meliori modo &c. quæ operatur, ut dicatur intentatum omne remediū, quod de iure melius cōpetere poterat, iuxta ea, quæ habentur in c. cū dilectus. de ordi. cog. Quia, † ut declarant ibi docto. & ꝑcipuè Abb. in 14. col. uerſi. ex prædictis infero, quando ex narratione facti poſſunt elici plura remedia, quorū aliqua ſunt apta, & aliqua inepta, & ſuper inepto concludatur adiecta illa clauſula ſuper quibus oībus &c. libellus tunc non debet reiici, ſed poteſt, ac debet admitti, & probatio, & proceſſus ſuper remedio apto, & idoneo fieri pōt, quia illa clauſula generalis debet ad remedium aptum in narratione poſitū referri. Secus autem eſſet, ſi ex narratis nō poſſet cōprehēdi, neq; colligi cā apta, ſeu remediū aptum, nā tunc clauſula illa generalis nō poſſet ultra narrata uerificari, qm̄ debet ſolum ad præcedentia referri. c. intimaſti. & c. ſecūdo requiris. de appellatio. & talia ſunt ſubiecta, qualia demonſtrant prædicata. c. inter dilectos. uerſi. cæterum. de fide inſtrumentorū. & ita uoluit Bal. in l. edita. C. de edendo. Sed in caſu nr̄o ex narratis non pōt colligi intentatū officium iudicis reſtitutoriū, qđ ex gratia principis facta ſuper reſtitutione banniti datur, & competit, ut ex præmiſſis patet, ac etiam ex iis, quæ in conſilio dicta ſunt, ubi probatum eſt ſatis concludenter, ꝙ etiam narrata in libello rei uendicationi non conueniunt, ſed ſolū poſſeſſorio reſtitutorio reintegrandæ, quod de iure in caſu noſtro nullo modo competere potuit, ut eſt ſatis clarè oſtenſum ex deductis in conſilio: ergo per clauſulam illam generalem libellus ſaluari non pōt quoad illud remediū poſſeſſorium reintegrandæ, quod de iure nō competebat, ueluti præſupponunt doctores in d. c. cum dilectus. & habetur per Paulum de Caſt. in cōſ. 303. ſecundum numerum meum incip. quanquā lōga ſit. in 2. colū. uol. 2. ¶ Circa ſecundam difficultatem tactam, ꝙ per fideiuſſionem præſtitam à Bentiuolis de ſatisfaciēdo ſuis creditoribus ſit ſatisfactum formæ gratiæ, ut ipſis illico bona eſſent reſtituenda, & ad effectum, ut ipſi eſſent in eo ſtatu reponendi, in quo erant ante priuationem, & exilium, dico hæc eſſe uera quoad creditores nō liquidos, & dubios, & ſic quoad credita, quę calculum, & computum exigebant, ſed quoad credita liquida, & clara non exigentia calculum, nec computum, ſed in quibus de per ſe, & ex ſimplici inſtrumentorum inſpectione de eorum ſummis, & quantitatibus conſtaret, ſatis non fuit præſtare cautionē de ſoluendo, ſed ſolutio de dictis creditis erat facienda ante, quàm tenentes, & poſſidentes bona occaſione eius, quod ſibi debebatur, & eis aſſignatum, uel adiudicatum fuerat, tenerentur illa reſtituere, ut in literis apoſtolicis cōtinetur: Sed in caſu noſtro debitū, propter quod aſſignatio, & adiudicatio in ſolutum facta fuit, erat liquidum, & clarū, ac de eius ſumma ex inſpectione inſtrumēti cōſtabat, ergo &c. Nec obſtat, quòd † ex quo ſolutio ſummæ legatæ annuatim erat facienda ex redditibus bouum, legatum reſpectu redditùum erat incertum, quia fructus, & redditus futuri ſunt incerti. l. 1. in fi. ff. de condi. & demon. l. interdū. l. ubi autem. §. illud. & l. inter ſtipulantem. §. ſacrā. ff. de uerbo. oblig. cum ſimilibus. Quia reſpondetur, ꝙ hoc uerum eſſet, quando fructus, & redditus, de quibus ſolutio fieri debebat, fuiſsēt taxatiuè appoſiti, ſeu adiecti, ut quia ſimpliciter fuiſſet dictum relinquo cē tum ex redditibus bouum, Secus, ſi demonſtratiuè, ut quia primo relicta eſſent centum, & poſtea fuiſſet dictum, quæ uolo debere ſolui ex redditibus, nā tunc centum omnino deberentur, etiam ſi redditus non extarent, & maximè quando expreſsè apparet, teſtatorem uoluiſſe cētum legata deberi, & ſolui, ſiue extent redditus, ſiue non, tunc enim redditus dicuntur adiecti demonſtratiuè adeò, quòd omninò, & liquidò cōſtare dicitur illa cētum legata deberi legatario: ita notabiliter declarat Bar. in l. Lucius. ff. de alimē. & cibar. legat. in l. inter ſtipulantē. §. ſacrā. ff. de uerbo. obligatio. Felin. in c. ad audientiam. il 2. de reſcript. in 7. colum. uerſicu. ſexta concluſio. & domini de Rota in deciſio. 569. inci. lego ꝑ anniuerſario, in antiquis. Sed in caſu noſtro redditus fuerunt adiecti cauſa demonſtrationis, non autem taxationis, ut ex uerbis teſtamenti colligitur, quibus hoc apertè demōſtratur, iunctis notatis per doctores in locis præallegatis, ergo &c. ¶ Non obſtat, legatum iſtud non poſſe dici liquidum, & clarū, quoniam factum fuerat in teſtamēto nullo ratione pręteritionis, & ↄſtabat eſſe nullum in ſui figura, iuxta no. in l. 2. C. de edicto diui adri. tollen. & Bentiuoli fuerūt in effectu aſſequuti bona mediante quodam alio teſtamento ualido. Quia reſponderi poteſt primo, ꝙ de alio teſtamento in proceſſu, & in rerum natura non apparet, niſi de eo, in quo di-
30 ctum legatum illis de Peuerellis factum fuit, † & cū iſtud ſit quid facti, non præſumitur, niſi probetur. l. in bello. §. factę. ff. de captiuis, & poſtlimin. reuerſ. & Deci. in rub. de conſtitutio. Et quamuis in quodam inſtrumento ceſſionis, uel donationis factæ Bentiuo-
31 lis, de quodam teſtamento narretur, tamen † uerbis illis narratiuis, ſiue enunciatiuis non creditur, nec ſtādum eſt, ut probent, niſi inter ipſos contrahentes, nō autem quoad præiudicium aliorum, ut uolunt Bart. & omnes in authen. ſi quis in aliquo. C. de eden. & in l. ſciendum. ff. de uerbo. obligatio. Secundo reſpondetur, ꝙ in proceſſu non conſtat, nec probatum eſt, teſtamentum fuiſſe nullum ob præteritionem filiorum, nec etiam teſtatorem habuiſſe aliquos filios, ꝗ ſaltem ex neceſſitate debuerint inſtitui, uel cum cauſa exhæredari, aut præteriri iuxta ea, quæ habentur in authen. ex cā. C. de liberis præteri. & in §. aliud quoque capitulum. in authen. ut cum, de appella. cogno.
32 Pręterea † teſtamentum in ſui figura dicitur nullum ratione pręteritionis, quando ex uerbis teſtamenti conſtat, & colligitur teſtatorē habere filios aliquos, ut quia illos aliquo modo in teſtamento nominaſſet, & poſtea de illis in inſtitutione mentionem non feciſſet, aut eos non exhæredaſſet, uel cum cauſa iuſta præteriuiſſet, & ita propriè loquuntur gloſ. & doctores in d. l. 2. C. de edicto diui adria. tollen. Sed quādo ex inſpectione teſtamenti non appareret teſtatorem habere aliquem filium, quamuis in ueritate haberet, & illum præteriuiſſet, propter hoc teſtamentū non diceretur nullum in ſui figura, nec de uitio uiſibili teſtamenti conſtare diceretur. Et ideò tunc non obſtante huiuſmodi præteritione hæres eſſet in poſſeſſionem immittendus, quia de uitio uiſibili conſtare non diceretur, ut eſt text. not. in d. l. 2. Niſi filius pręteritus opponeret de præteritione ſua, & illam uellet incontinenti probare, ut ibi per gloſ. & doct. omnes. Ex quibus infertur, ꝙ legatum in caſu noſtro ratione præteritionis filiorum non reddebatur dubium, tum quia de præteritione filiorum non conſtat ex inſpectione teſtamenti, tum quia nec in continenti, nec unquam de filiis inſtituendis, aut exhæredandis probatum fuit: & ideò legatum certæ ſummæ fuit liquidum, & certum, argumento l. fin. C. de edicto diui adriani tollen. iuncta. l. certū. cum ſimilibus. ff. ſi certum petatur. Hæc ſunt, quæ pro reſolutione difficultatum propoſitarum ſuccurrerunt. Reliqua ſuppleat perſpicacia excellentiſſimi domini iudicis, cui me, & cauſam dicti Antonii marię ſummopere commendo. Laus Deo.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

S V M M AE.

1 *Petitio hæreditatis datur etiam pro re particulari hæreditaria. Et quomodo in ea narretur, & concludatur, & num. 25.*

2 *Ea contra titulo poſsidentem non datur. Quod limitatur num. 26.*

3 *Remedium c. reintegranda. 3. q. 1. quibus, & contra quos detur.*

4 *Non datur malæfidei poſſeſſori etiam cōtra malæfidei poſſeſſorem.*

5 *Et an detur bonæ fidei poſſeſſori contra bonæ fidei poſſeſſorem, qui cum titulo rem non uitioſam poſsideret, licet cauſam an auctore uitioſo haberet, & num. 15. & 28.*

6 *Nec competit illi, qui facto, & culpa ſua eſſet à poſſeſſione excluſus.*

7 *Princeps non poteſt dominum, nec quemlibet alium dominio, & iure ſuo ſibi quæſito abſque iuſta cauſa priuare.*

8 *Præſcribere nullo temporis ſpatio is poteſt, qui ſcit rem eſſe alienam, & eſt in mala fide.*

9 *In remedio d. c. reintegranda. q̃uo narrari, & concludi debeat.*

10 *Poſſeſſorio ſolum eſſe intentatum, quando in eo duntaxat eſt concluſum, quamuis narrata, ac etiam aliqua in concluſione dicta petitorium quoque reſpicerent, demonſtratur.*

11 *In remedio d. c. reintegrāda. etiam de fructibus perceptis, & percipiendis concludi poteſt, & quomodo.*

12 *Et agens hoc remedio non debet iuſtificare ſuam poſſeſſionem, ſed ſolum probare illam eſſe antiquiorem reſpectu poſſeſſionis, quã reus conuentus habet.*

13 *Quid ſi reus conuentus aliam antiquã habuiſſet prius poſſeſſionẽ.*

14 *Et in eo etiam prædo tuendus eſt in ſua poſſeſſione.*

15 *Remedium c. reintegranda. datur contra poßeſſorem etiam bonæ fidei cum titulo, ſed habente cauſam ab auctore uitioſo, & re exiſtente uitioſa.*

16 *Idem, ſi non auctor, ſed res ipſa eßet uitioſa.*

17 *Quid contra poßeſſorem bonæ fidei cum titulo habentem cauſam ab auctore non uitioſo, & re non exiſtente uitioſa.*

18 *A principe rem habens ex cauſa donationis nō poteſt de iure moleſtari ab aliquo ius in ea re prætendere non ſolum ratione poſſeſſionis, ſed etiam ratione dominij, & ius prætendens ſolum aduerſus principem infra quadriennium, & nō ultra agere poteſt.*

19 *Poſſeſſio facto, culpa, & negligentia poſſidentis dicitur amitti per taciturnitatem temporis triginta, immò etiam decẽ annorum, adeò, quòd illi remedium d. c. reintegranda. non competit.*

20 *Remedium omne poſſeſſorium, omnisque actio perſonalis quo tempore tollatur.*

21 *Agenti remedio d. c. reintegranda. non opponitur exceptio dominij, nec regula, dolo facis &c.*

22 *Donatio, ſeu uenditio facta à principe quando irreuocabiliter ualeat, & quando ſecus.*

23 *Spoliatus poſſeſſione auctoritate iudicis propter eius contumaciã purgando eam, & cauſas iuſtas allegãdo poteſt poſſeſſionem recuperare, & num. 29.*

24 *In remedio dicti capit. reintegranda. probationes priuilegiatę admittuntur.*

27 *Poſſidens, ſeu habens rem à fiſco, uel principe non refert, an ſit bonæ fidei.*

30 *Peſtis, & infirmitas eſt iuſta cauſa excuſandi à contumacia, & à comparendo.*

31 *Etiam per alium, & per procuratorem.*

EPITOME.

In remedio c. reintegranda. 3. queſt. 1. agentem, q̃ bona fide, & iuſto titulo ex cauſa donationis ſibi à prĩcipe factæ, per multos annos poſſedit, contra poſſidẽtem cum titulo, & bona fide, ſed habentem cauſam, & titulum ab auctore uitioſo, & malæ fidei debere obtinere, hic demonſtratur.

CONSILIVM LXI.

IN præſenti cauſa atttingã ſolũ ea, quæ ad uictoriã Ioãnis Baptiſtæ filii, & hr̃dis Moreletti agẽtis facere uidentur. Viſo igitur, ac diligenter cõſiderato libello unà cũ exceptionibus aduerſarii, totoq; proceſſu cauſæ, ut prima facie cõcludendum eſſe, ꝙ Chriſtophorus
titis abſoluendus, & in hoc iudicio debeat ob-
multiplici reſpectu, & primo, quoniã ſi dicamus
ſe intentatã petitionẽ hr̃ditatis, prout inferri verbis libelli, q̃bus dicitur, & narratur, rẽ, de qua
ſpectare, & pertinere ad ipſum actorem tanquã
dẽ dicti Moreletti ſui patris, cuius hæreditatẽ
ſe agẽs dicit, & rẽ hãc hæreditariã Chriſtophorum
conuentum de facto occupaſſe, & ſine aliquo
ex quibus uerbis apparet motam eſſe petitionẽ hære-
1 ditatis, † q̃ datur ẽt pro re particulari hæreditaria,
in qua concluditur, & narratur partem, uel rẽ hæredi-
tariã ad ſe ſpectare, & p̃tinere, ut eſt tex. & in l.
in l. licet. ff. de petit. hæred. & Pau. de Caſt. in l.
riter. eo. tit. in hoc iudicio agens obtinere nõ po-
2 petitio † hæreditatis non datur ꝯ titulo poſſid.
ut in l. 2. & in l. hæreditatis. C. de petit. hęred.
reditatem. C. in quibus cau. ceſ. long. temp.
Sed in caſu noſtro reus conuentus poſſidet
quia rẽ emit, ut in proceſſu habetur, ergo &
do ſi dicamus intentatũ fuiſſe remediũ c. reintegrã-
3 da. 3. q. 1. † quod datur ſpoliatis, & illis, qui
cto, & culpa ſua à ſua poſſeſſione ceciderũt,
quoſcunque poſſeſſores, ut ibi per illum tex.
minic. & per docto. cõiter in l. rẽ, quæ nobis
quiren. poſs. cũ ſimilibus. ĩ hoc remedio ẽt
ſuccumbere debet, nã poſſeſſio rei cõuent
rum auctorum eſt anterior poſſeſſione ipſi
tis, & ideò pręſumitur iuſtior, alia uerò
& uitioſa, arg. eorum, quæ uoluit Bar. in l. ſi
acqui. poſſ. & c. licet cauſam extra de probat.
hoc remediũ non potuit Ioanni Baptiſtę
4 petere, quia † remedium d. c. reintegranda.
petit malę fidei poſſeſſori, & illi, qui ſe fundat
ſeſſione uitioſa, quoniam in pari cã potior
ſe conditio poſſeſſoris. l. ſiue autem. §. ſi duo
publicia. & c. ex literis. extra de probat. Sed
eſſet malæ fidei poſſeſſor, deberet obtinere
agentẽ, qui eſſet malę fidei, ergo à fortiori
tinere cõuẽtus poſſidẽs cũ bona fide, & titulo
ſus eũ, qui nõ poſſidet, & ſe in poſſeſſione
malæ fidei fundat, arg. auth. multo magis. C. de
ſanc. eccle. & eorũ, q̃ uoluit Bar. in l. ſi duo. ff.
fide. & hac rõne utitur Bar. in l. ſi coloni. C.
& cẽſi. lib. 11. ubi uult, remediũ illius legis nõ
qui ſe in poſſeſſione malę fidei fundat, ut
le tex. in uer. bona fide. Innoc. aũt, & canoniſtæ
in c. ſępe. de reſti. ſpolia. ęquiparant remed.
loni. & remedium d. c. reintegrãda. Vnde
nõ datur malę fidei poſſeſſori, ita neq; hoc
& ita tenet Ioan. de Imo. in d. c. ſępe. reprob.
Antonium ibi, & ſecundum hanc opinionem
luit Alex. in conſi. 94. uol. 5. allegans Inno. in d. c.
pe. quamuis Alex. ipſe cõtrariũ uideatur
conſi 6. uol. 3. ſed Soci. in d. l. rẽ, quę nobis. in
ibi quarto dubitatur. dicit, ꝙ prima opinio eſt
& ſecundũ illam cõſuleret, & iudicaret, eãq;
firmat, nã remediũ d. c. reintegranda. cõpetit
agens dicit proprias ſubſtantias propter iniu-
ſas perdidiſſe, & illis abſque culpa, & facto ſuo
ſe priuatũ, ut in d. c. reintegranda, quę uerba nõ
ueniunt illi, qui ſe in poſſeſſione malę fidei
ergo nec diſpoſitio d. c. reintegranda. ei cõuenit
bet, arg. l. ſi ſeruum. §. non dixit pręto. ff. de acq.
5 ¶ Pręterea & tertio poſito † hũc Ioannẽ Baptiſtam
tem fuiſſe bonę fidei poſſeſſorem, tamen ex quo
agit ꝯ Chriſtophorum bonę fidei poſſeſſorem,
titulo poſſidet, & res nõ eſt uitioſa, nec aliquo
tię uitio affecta, quãuis Chriſtophorus fortè
auctore malę fidei, & uitioſo habeat, tamẽ nõ

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN